

ECHO PUSZCZYKOWA

ISSN 1231-8493

15.06.1994

Nr **6** (41)

INFORMATOR RADY MIEJSKIEJ
I ZARZĄDU MIASTA PUSZCZYKOWA

W numerze:

sprawozdanie Zorządu Miasta za lata 1990-94
 z prac Rady Miejskiej
 wokół wyborów do Rady Miejskiej
 lista kandydatów na radnych
 rozkład jazdy pociągów i autobusów

Wydanie barwnych map inwestycji w Puszczykowie
jest sponsorowane przez Wydawnictwo PANOPTIKOS

Oświadczamy, że nie odpowiadamy za żadne długi
i zobowiązania naszego syna - Krzysztofa.
Ostrzegamy przed zawieraniem wszelkich umów
kupna-sprzedaży z wyżej wymienionym.

Władysława i Józef Skowronowie
Puszczykowo, ul. Kopernika 2

Gazociąg

wykonane w 1994

planowane 1994/95

planowane 1995/96

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU MIASTA Z DZIAŁALNOŚCI W KADENCJI 1990 — 1994

Zbliża się ku końcowi czteroletnia, trwająca od czerwca 1990 r. do czerwca 1994 r., kadencja Zarządu Miasta Puszczykowa. Jako organ władzy lokalnej, wyłonionej w pierwszych po II Wojnie Światowej demokratycznych wyborach do rad gmin, Zarząd Miasta pełni funkcję wykonawczą wobec Rady Miejskiej, sprawującej funkcję uchwalodawczą. Zarząd Miasta podlega ocenie merytorycznej i finansowej przez Radę Miejską.

Niniejsze sprawozdanie ma na celu podsumowanie dokonań samorządu Miasta Puszczykowa w ciągu ostatnich czterech lat. Samorząd — czyli ogółu mieszkańców, reprezentowanego przez ciała kolegialne: Radę Miejską i Zarząd Miasta. Osiągnięcia omówione poniżej są wspólnym dorobkiem wszystkich mieszkańców. Konto dokonań, o których często zapominamy, traktując je jako rzecz normalną i konieczną, stało się bogate dzięki zaangażowaniu mieszkańców w wiele prac wykonywanych w mieście, dzięki rzeczowemu dyskusowaniu propozycji Zarządu przez Radę Miejską, dzięki inspirującej funkcji Rady Miejskiej i jej organów (Kolegium, Komisji), dzięki stawianiu przez władze miejskie dobra ogółu na pierwszym miejscu. Taka filozofia sprawowania władzy musiała sporadycznie prowadzić do niezadowolonych poszczególnych osób, których oczekiwania albo nie mogły być zaspokojone, albo były w sprzeczności z potrzebami społeczności. Władze miejskie, w miarę swoich możliwości, starały się łagodzić kwestie sporne i szukać rozwiązań optymalnych, satysfakcjonujących wszystkie zainteresowane strony.

W poszczególnych działach niniejszego sprawozdania zrezygnowano z podawania kwot, ponieważ na skutek stale utrzymującej się wysokiej inflacji wartość realna pieniądza malała z roku na rok i bezpośrednio zestawienia kwot z poszczególnych lat nie noszą czytelnej informacji a mogą być nawet mylące. Dla porównania kwot należałoby stosować przeliczniki, różne w poszczególnych działach budżetu; ale i one są przybliżone i nie umożliwiają skumulowania realnych dochodów i wydatków przez okres czterech lat. Dla czytelników zainteresowanych wynikami finansowymi miasta w kolejnych latach zestawiono dochody i wydatki miasta w części 8 ("Budżet i finanse"), mogą oni także sięgnąć do sprawozdań Zarządu Miasta za poszczególne lata działalności, stanowiących załączniki do uchwał absolutoryjnych (omawiane także w "Echu"). Zamiast kwot pieniężnych wyeksponowano w opracowaniu raczej same zadania realizowane przez Miasto.

Skład Zarządu Miasta

Zarząd Miasta rozpoczął działalność w składzie: Burmistrz (Przewodniczący Zarządu) Janusz Napierała — wybrany przez Radę Miejską w dniu 6.06.1990 r. (Uchwała Nr 2/90), członkowie wybrani przez Radę Miejską w dniu 11.06.1990 r. (Uchwała Nr 8/90) — Barbara Krawczyńska, Wojciech Ewicz, Andrzej Kędziora. Skład Zarządu Miasta został uzupełniony: w dniu 31.07.1990 r. o Skarbnika Miasta — Janina Gielniak (Uchwała Nr 20/90); w dniu 27.08.1990 r. o Sekretarza Miasta — Ewa Komorowska (Uchwała Nr 22/90; odwołana w dniu 20.05.1991 r. — Uchwała Nr 25/91). Przez okres ponad roku w pracach Zarządu Miasta uczestniczył radny Paweł Koczorowski (Uchwała Nr 33/91 z dnia 24.06.1991 r. i Uchwała Nr 37/92 z dnia 28.10.1992 r.), któremu powierzona została funkcja redaktora naczelnego "Echa Puszczykowa".

Uwarunkowania prawne

Zarząd Miasta rozpoczął pracę w 1990 r. w warunkach szczególnych: zmianie systemu z totalitarnego na demokratyczny nie towarzyszyła kompleksowa zmiana prawodawstwa. Poszczególne ustawy (o samorządzie terytorialnym, o podziale kompetencji i in.) nie były ze sobą spójne, a przyjmowane w nich rozwiązania świadczyły o lansowaniu przez Sejm co raz to innego modelu sprawowania władzy. Zdzierając się przede wszystkim w niekorzystnym dla gmin tzw. podziale kompetencji pomiędzy samorząd lokalny a organy władzy rządowej. Zaskoczeniem dla nowych władz gminnych było utworzenie tzw. urzędów rejonowych, znacząco ograniczających samorządność i przyczyniających się do zaprzepaszczenia nowych zdobyczy odradzającej się demokracji. Urzędy rejonowe podlegają wojewodom i tym samym są organami administracji państwowej. Ich utworzenie najbardziej dotkliwie odczuło nasze miasto w sprawach komunikacji, budownictwa i architektury. Zarząd Miasta musiał dosłownie walczyć z administracją państwową o przywrócenie Urzędowi Miasta prowadzenia spraw z zakresu komunikacji (ewidencja i rejestracja pojazdów, pobieranie podatku od środków transportu). Tę sprawę udało się załatwić pozytywnie, natomiast nie udało się w żaden sposób odebrać administracji państwowej prowadzenia spraw z zakresu budownictwa. Było to zresztą zjawisko ogólnopolskie: gminy i organizacje samorządowe w całym kraju domagały się przywrócenia im prawa do pełnego nadzoru nad budownictwem — bezskutecznie. Urząd Miejski jest obecnie uprawniony do wydawania decyzji o lokalizacji obiektów budowlanych, natomiast wydawanie pozwoleń na budowę oraz nadzór budowlany są w gestii Urzędu Rejonowego w Poznaniu. Mimo początkowych deklaracji o zamiarze uregulowania spornej kwestii podziału kompetencji, Sejm do dzisiaj nie wykazał zainteresowania przywróceniem gminom większych praw.

Drugą okolicznością utrudniającą pracę władz miejskich był brak przepisów wykonawczych do wielu ustaw oraz odwaranie niektórych zapisów ustawowych od realiów. Przykładem może być inwentaryzacja mienia komunalnego, na który to proces ustawodawca przewidział okres trzech miesięcy. Tymczasem inwentaryzacja mienia nie została do dzisiaj dokończona z powodu niewydolności kancelarii notarialnych, zasypanych kilkudziesięcioma tysiącami spraw gruntowych. Obecnie wszystkie nieruchomości podlegające w Puszczykowie komunalizacji (tj. przepisaniu z mienia Skarbu Państwa na mienie gminne) zostały zewidencjonowane i Urząd Miejski oczekuje dokończenia przekazywania ich przez Wojewodę na naszą własność.

Innym przykładem działania Zarządu Miasta w "próżni prawnej" był brak uregulowań prawnych w sferze dochodów gmin, na co nałożyła się zmiana systemu finansowego państwa począwszy od 1992 r. W rezultacie władze miejskie nie mogły w sposób prawidłowy konstruować budżetu miasta, gdyż po pierwsze, wprowadzane *ad hoc* rozporządzenia Ministra Finansów powodowały konieczność korekt zapisów w budżecie, i po drugie ministerstwo finansów określało wysokości subwencji i dotacji z kilkumiesięcznym opóźnieniem, po czym jeszcze dokonywało zmian *in plus* lub *in minus*.

Koncepcja zarządzania miastem

Władze miejskie kadencji 1990-1994 pełniły swoją rolę jako reprezentacja samorządu mieszkańców. Na pierwszy plan wysunęły wcielanie w życie idei samorządności lokalnej poprzez komunalizację mienia Skarbu Państwa i przejmowanie od organów władzy państwowej (wojewódzkiej) wszelkich zadań, które mogły być wykonywane w gminie (jak już wyżej wspomniano, nie udało się jednak przywrócić naszej gminie prawa do kompleksowej obsługi mieszkańców w zakresie budownictwa). Rozwój miasta w harmonii z indywidualnymi potrzebami mieszkańców i ochroną przyrody a w szczególności z uwagi na otoczenie Wielkopolskiego Parku Narodowego wymagał podjęcia szeregu opisanych dalej inwestycji (np. wodociągowanie, gazyfikacja, oczyszczalnia ścieków) i działań umożliwiających sprawne funkcjonowanie organizmu miejskiego (np. remonty dróg, prywatyzacja komunikacji autobusowej, przejęcie szkół podstawowych, opracowanie szczegółowych planów zagospodarowania części miasta).

Zarząd Miasta będąc organem wykonawczym Rady Miejskiej postawił sobie za główny cel osiągnięcie jak największej efektywności gospodarowania środkami finansowymi miasta, zdobywanie środków z zewnętrznych źródeł finansowania i takie prowadzenie prac inwestycyjnych, aby ich efekty były trwałe. Zarząd rozpoczął w 1990 r. i kontynuował w następnych latach prace koncepcyjne, projektowe i inwestycyjne, których celem było poprawienie stanu miasta przede wszystkim w dziedzinie infrastruktury komunalnej i zagospodarowania przestrzennego.

W kolejnych latach Zarząd Miasta stale przestrzegał zasady zrównoważenia budżetu celem uniknięcia konieczności zaciągania kredytów na finansowanie bieżących wydatków gminy. Inną sprawą jest prowadzenie polityki kredytowej dla korzystnego finansowania programu gazyfikacji, co zostanie omówione poniżej.

1. Gospodarka komunalna

1.1. Oczyszczanie miasta

Usuwanie nieczystości stałych i płynnych było w 1990 r. i do 31.01.1991 r. obowiązkiem Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Mosinie. Zła jakość usług świadczonych przez PGKiM i zapowiedź zniesienia od 1.01.1991 r. dotacji z budżetu centralnego do przedsiębiorstw gospodarki komunalnej spowodowały, że pod koniec 1990 r. Zarząd wystąpił do burmistrza Mosiny (jako organu założycielskiego PGKiM) o rozpoczęcie procesu zmierzającego do podziału Przedsiębiorstwa. Proces podziału PGKiM trwał do końca kwietnia 1991 r. Przystępująca na Puszczyczkowo część majątku (18%) została zinventaryzowana i przekazana do dyspozycji nowo utworzonego w Puszczyczkowie Zakładu Gospodarki Komunalnej, podlegającego Zarządowi Miasta. Utworzenie ZGK było koniecznym ze względów prawno-ekonomicznych etapem przejściowym przed sprywatyzowaniem przedsiębiorstwa świadczącego usługi komunalne. Procedura prywatyzacyjna zakończyła się zawarciem 29.06.1991 r. umowy pomiędzy Zarządem Miasta a Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych "Eko-Rondo". Umowa przewiduje świadczenie przez firmę usług dla miasta w zakresie wywozu nieczystości stałych i płynnych, oczyszczania miasta, kształtowania i utrzymania zieleni, zimowego utrzymania ulic i innych usług zleczanych przez Zarząd Miasta.

Do końca 1991 r. zostały nadrobione wszystkie zaniedbania w utrzymywaniu czystości miasta. Wyregulowano wozy asenizacyjne (zwiększenie ich pojemności użytecznej o ok. 20%) i uruchomiono zamiataarkę samochodową, obsługującą główne ciągi komunikacyjne. Pojemniki na posesjach są opróżniane regularnie. Zarząd przyjął formułę zmniejszania dotowania wywozu śmieci z posesji i od 1993 r. pełne koszty wywozu pokrywają mieszkańcy. Wygospodarowane w ten sposób środki przeznaczane są na finansowanie wywozu posegregowanych surowców wtórnych (szkło, makulatura i złom). W drugim kwartale 1992 r. podjęto próbę zachęcenia mieszkańców do segregowania odpadów stałych w celu odzyskiwania szkła i makulatury. Zbiórke prowadzono w każdą pierwszą sobotę miesiąca przez pół roku. Ze względu na słabnące zainteresowanie mieszkańców tą formą pozbywania się sortowanych odpadów, zaniechano comiesięcznej zbiórki, utrzymując formę wywozu surowców wtórnych podczas akcji wiosennej i jesiennej. Umożliwiono stałe odzyskiwanie stłuczki szklanej poprzez ustawienie w wybranych miejscach kilku pojemników na szkło białe i kolorowe. Ilość wywożonej stłuczki stała się większa (podobnie: rosła ilość złomu zbieranego dwa razy w roku), co świadczy o wzrastającym rozumieniu przez społeczność miasta potrzeby segregacji odpadów użytkowych.

Już w 1990 r. Zarząd Miasta zorganizował akcję "jesiennego porządkowania miasta" gdyż PGKiM — poza opróżnianiem koszy — nie sprzątało ulic. Dzięki zaangażowaniu mieszkańców usunięto kilkadziesiąt wywrotek ziemi zebranej z jezdni, śmieci z posesji oraz złomu. Wspólne z mieszkańcami porządki w mieście były od tego czasu przeprowadzane dwa razy w roku: wiosną i jesienią. Miasto pokrywało koszty wywozu zebranej ziemi oraz segregowanych surowców wtórnych. Dzięki znaczącej podwyżce ceny skupu złomu, wiosną 1994 r. prywatni przewoźnicy zebrali i wywieźli złom do punktu skupu w Mosinie bez obciążania kosztami operacji kasy miejskiej.

Usługi w zakresie wywozu nieczystości stałych, mechanicznego sprzątnięcia ulic oraz ich zimowego utrzymania wykonuje na terenie miasta firma "Eko-Rondo". Prace porządkowe wykonują również inne firmy oraz zatrudnione na umowy-zlecenia osoby fizyczne. O wyborze wykonawcy decydują kryteria ekonomiczne.

W 1991 r. miasto miało kłopoty z dostępem do wysypiska śmieci. Na początku tegoż roku zamknięte zostało wysypisko w Luboniu. Do listopada 1991 r. wywozono odpady na wysypisko w Żernikach (gmina Kórnik). W grudniu 1991 r. i styczniu 1992 r. korzystano z wysypiska w Piotrowie k. Czempinia, a począwszy od lutego 1992 r. odpady stałe składowane są na — udostępnionym z niemal rocznym opóźnieniem — wysypisku w Serocku k. Stęszewa. Nieczystości płynne wywożone są do Lubonia.

1.2. Zieleni miejska

Zieleni, zarówno niska (trawniki, klomby, krzewy i żywopłoty) jak i wysoka, jest szczególnym czynnikiem wpływającym na wygląd naszego miasta. W roku 1991 jej utrzymaniem zajmowały się ZGK i "Eko-Rondo". Zwiększenie ilości prac związanych z utrzymaniem zieleni, wynikająca m.in. z porządkowania zaniedbanych terenów miejskich i remontu ulic (np. wzdłuż ul. Piaskowej, ukształtowanie placu zieleni na skrzyżowaniu ulic Dworcowej i Kasprowicza) spowodowała konieczność zatrudnienia także innych wykonawców. Odtwarzaniem zieleni niskiej po budowie wodociągu i jej pielęgnowaniem zajmowała się na zlecenie Zarządu Miasta firma

"Stagros". Założono nowe trawniki i kwietniki na ul. Poznańskiej, Kasprowicza, Niezlomnych. W ciągu kolejnych trzech lat prowadzono z inicjatyw Komisji Ochrony i Kształtowania Środowiska i przy pomocy mieszkańców akcję sadzenia drzew i krzewów ozdobnych, kupowanych po przystępnych cenach hurtowych w Zakładzie Doświadczalnym PAN w Kórniku. Zasadzono w mieście łącznie kilka tysięcy drzewek i krzewów. Komisja Ochrony i Kształtowania Środowiska prowadziła równocześnie sprzedaż po niskich cenach sadzonek dla mieszkańców.

Prześwietlanie, częściową i całkowitą wycinę drzew wykonują pracownicy WPN i Lasów Państwowych. Usuwane są wyłącznie drzewa suche, lub jeżeli wynika to z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa dla pojazdów i pieszych oraz ochrony napowietrznych linii energetycznych i telefonicznych.

1.3. Inwentaryzacja mienia komunalnego

W skład mienia komunalnego na terenie miasta Puszczykowa wchodziły grunty budowlane oddane w użytkowanie wieczyste, ogólna ich powierzchnia wynosi 261.218 m². Zostały one w całości zinwentaryzowane i przepisane z mienia Skarbu Państwa na mienie komunalne. Pozostałą część mienia komunalnego (również zinwentaryzowanego i przepisane z mienia Skarbu Państwa na mienie komunalne) stanowią drogi o powierzchni 25.914 m² oraz inne grunty: łąki, pastwiska, wody, zieleń, grunty oddane w użytkowanie przedsiębiorstwom, spółdzielniom oraz grunty, na których znajdują się budynki komunalne i budynki użyteczności publicznej, o powierzchni łącznie 677.608 m². Gmina Puszczykowo posiada 9 budynków komunalnych wielomieszkaniowych i 4 budynki użyteczności publicznej.

Finalizowana jest komunalizacja dróg publicznych stanowiących z mocy prawa własność Miasta, których stan ewidencyjny w ewidencji gruntów nie jest uporządkowany. Trwają prace wyjaśniające, prowadzone przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Dokumentacji Kartograficznej w Poznaniu.

Miasto uzyskało, jako mienie komunalne, grunt zabudowany, położony przy ul. Niwka Stara, zajmowany dotychczas przez Spółdzielnię Kółek Rolniczych w Mosinie. Na skutek długich starań Miasta Wojewoda Poznański przekazał nieodpłatnie grunt zabudowany, położony przy ul. Poznańskiej 74a, wykorzystywany uprzednio przez przedsiębiorstwo państwowe "Cefarm". Jako mienie komunalne zostały przejęte przez Miasto dwie szkoły podstawowe oraz przedszkola.

Stan zaawansowania procesu komunalizacji mienia gminnego ocenia się na 85%, a 15% stanowią dotychczas nie skomunalizowane grunty stanowiące drogi publiczne.

1.4. Domy komunalne

W 1990 r. i do 30.04.1991 r. nie zmieniła się substancja mieszkaniowa miasta ani pod względem liczby mieszkań komunalnych, ani stanu technicznego mieszkań i budynków. Ich obsługę prowadziło w tym czasie PGKiM w Mosinie. Od 1.05.1991 r. domy komunalne w Puszczykowie przejął ZGK, a po jego rozwiązaniu obsługę prowadzi Urząd Miasta. Przeprowadzono niezbędne drobne remonty, oporządkowano ich otoczenie, wybudowano zbiornik bezodpływowy przy domu "SYLVIA". Urząd Miasta był zobowiązany do ponoszenia kosztów ogrzewania tych mieszkań komunalnych, w których było centralne ogrzewanie; wydatki na ten cel były większe niż

limitowane ustawowo wpływy z czynszów. Odrębny problem stanowiło przejście tzw. domów policyjnych przy ul. Poznańskiej 72. Obydwa budynki korzystały ze wspólnej kotłowni opalanej koksem, Instalacja c.o. była błędnie zaprojektowana i częściowo niesprawna, co znacznie podnosiło energochłonność systemu ogrzewczego. Wobec nieuniknionej potrzeby kapitalnego remontu instalacji c.o. i ogromnych kosztów ogrzewania Zarząd Miasta zdecydował się na zainstalowanie ogrzewania elektrycznego. Urząd Miasta sfinansował doprowadzenie dodatkowego zasilania energetycznego oraz założenie koniecznych instalacji zewnętrznych i wewnętrznych. Od 24.02.1992 r. mieszkańcy tych domów w całości ponoszą koszty ogrzewania.

W 1992 r. miasto wraz ze szkołami podstawowymi przejęło dom zajmowany przez pracowników oświaty (6 mieszkań) przy Szkole Nr 1 oraz 2 mieszkania w budynku Szkoły Nr 2. Wykonano przyłącza wodociągowe do budynków przy ul. Wysokiej, Ks. I. Posadzego, Poznańskiej 4 i 72 oraz ul. Zielonej. Poszczególne mieszkania wyposażono w podliczniki do wody, co spowodowało zmniejszenie jej zużycia oraz ilości wywożonych ścieków.

Od 1991 r. mieszkańcy domów komunalnych sami ponoszą koszty wywozu nieczystości stałych i płynnych.

Przeprowadzono wycenę wszystkich domów i mieszkań komunalnych, w tym domów policyjnych, w celu przygotowania warunków do sprzedaży ich najemcom. W 1992 r. przeprowadzono podziały geodezyjne gruntów związanych z tymi domami. W 1993 r. rozpoczęto zawieranie notarialnych umów sprzedaży domów i mieszkań komunalnych ich najemcom.

Podobnie jak w latach 1991 i 1992 mieszkańcy wszystkich domów komunalnych ponosili koszty wywozu nieczystości stałych i płynnych.

1.5. Handel i usługi

W pierwszych tygodniach po podjęciu działalności do Zarządu kierowano wiele krytycznych uwag o złym zaopatrzeniu sklepów, szczególnie w artykuły pierwszej potrzeby. Najwięcej uwag odnosiło się do PSS "Społem", które przychyliło się do sugestii Zarządu Miasta i przedłużyło godzinę pracy do 19³⁰. Była to zmiana wręcz rewolucyjna w sposobie prowadzenia działalności handlowej. Poprawę zaopatrzenia wymusiła rosnąca konkurencja ze strony powstających sklepów prywatnych.

Poczta Polska nie reagowała natomiast na wnioski i sugestie Zarządu odnośnie usprawnienia obsługi pocztowej. Zarząd wystąpił do Wojewódzkiego Urzędu Telekomunikacji o przydzielenie dla miasta kolejnego modułu w centrali telefonicznej na 512 numerów. Mimo deklaracji dyrektora WUT o zrealizowaniu tego postulatu w 1991 r., poprawa telefonizacji miasta nie nastąpiła. W związku z zakładaniem magistrali światłowodowej Poznań - Zielona Góra istnieją szanse na rozwiązanie problemu w najbliższych latach.

W 1991 r. przeniesiono targowisko przy ul. Poznańskiej z miejsca koło apteki w sąsiedztwo pawilonów handlowych i zakupiono trzy stragany, a teren został utwardzony płytami betonowymi. W 1992 r. urządzono targowisko przy ul. Gwarnej, które jednak nie cieszy się zainteresowaniem mieszkańców, prawdopodobnie ze względu na pewne oddalenie od ul. Kasprowicza. Zainstalowano szalety przy obu targowiskach.

W 1992 r. umożliwiono prywatnym inwestorom wybudowanie pawilonów handlowych o zuniifikowanej architekturze na terenie

przy ul. Kasprowicza, dzięki czemu powstało w tym rejonie mini-centrum handlowe (pawilony, sklepy "Społem", księgarnia).

Na wniosek Zarządu Miasta skierowany do "Społem", wydzielono ze sklepu przy ul. Piaskowej dział monopolowy i przedłużono godziny handlu do godz. 23⁰⁰. Przyczyniło się to do zlikwidowania nielegalnego handlu alkoholem.

Zarząd Miasta wspólnie z Policją czuwał nad przestrzeganiem odpowiednich warunków sprzedaży i konsumpcji napojów o niskiej zawartości alkoholu. W dwóch przypadkach odebrano zgodę na wyszynk piwa.

1.6. Komunikacja autobusowa

Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Poznaniu zapowiedziało z początkiem 1991 r. zawieszenie obsługi linii autobusowej "101", jeżeli Puszczykowo nie będzie dopłacało ok. 200 mln zł miesięcznie tytułem pokrycia części kosztów jej utrzymania. Ze względu na wysokość ustalonej przez MPK kwoty Zarząd Miasta zdecydował się przejąć obsługę linii "101" jako zadanie własne, wykorzystując w tym celu trzy autobusy, przekazane nieodpłatnie przez MPK. W marcu 1991 r. został ogłoszony przetarg na prowadzenie tego zadania w imieniu gminy począwszy od 1.04.1991 r. Krytyka jakości usług przewoźnych dokonywana przez pasażerów oraz domaganie się przez przewoźnika dużych dotacji od Miasta były powodem wypowiedzenia przewoźnikowi umowy użyczenia sprzętu i przekazania wyposażenia firmie "Eko-Rondo", która rozpoczęła obsługiwanie linii "101" od 1.11.1991 r. Nowy przewoźnik otrzymał także w użyczenie zakupione ze środków miasta nowe autobusy marki Autosan. Utrzymanie linii autobusowej wymagało dotacji ze strony miasta, wyrównujących m.in. uszczuplenie przychodów ze sprzedaży biletów ulgowych oraz wprowadzenie przejazdów bezpłatnych (dojazd dzieci do szkoły).

2. Inwestycje

2.1. Wodociąg

Szczególnym problemem dla Zarządu Miasta, rozpoczynającego w 1990 r. wykonywanie obowiązków, okazał się wodociąg biegnący z Niwki w kierunku Starego Puszczykowa. Zarząd musiał zrealizować decyzję o budowie dodatkowego odcinka zasilającego o długości 322 m i średnicy 300 mm, biegnącego w kierunku Mosiny. Stosując zasady przetargu zrealizowano to przedsięwzięcie po kosztach trzykrotnie niższych od zakładanych we wstępnym kosztorysie, w terminie zaledwie dwóch miesięcy. Dzięki temu możliwym stało się przekazanie odcinka wodociągu od Niwki do Starego

Puszczykowa, do eksploatacji przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji. W tym samym 1990 r. rozpoczęto budowę hydroforni przy ul. Studziennej oraz budowę brakujących odcinków wodociągu przy ul. Jarosławskiej i Gołębiej.

W 1991 r. zakończono prace nad doprowadzeniem wody do części Starego Puszczykowa: uruchomiono hydrofornię przy ul. Studziennej i wykonano sieć wodociągową. Łącznie w latach 1990-1991 wykonano ok. 5 km sieci. Po długiej batalii uzyskano zgodę WPWiK na wodociągowanie całego Puszczykowa. Wykonano podkłady geodezyjne dla rejonu od ulicy Nowej do Podlesnej. Koszty przygotowania dokumentacji oraz materiałów pokrywane były z kasy miejskiej, a koszty robocizny pokrywali zainteresowani mieszkańcy.

W 1992 r. wykonano 6250 m wodociągów, w tym na ul. Poznańskiej z odejściem w ulice boczne i na Niwce (ponad 4400 m). Przygotowano projekt techniczny wodociągu na ul. Dworcowej oraz dla części ulic przyległych do ul. Poznańskiej.

W 1993 r. wodociągi wykonano na ulicach położonych po bokach ul. Poznańskiej włącznie z ul. Chrobrego i ul. Powstańców Wlkp., dalej na ulicach: Matejki, Solskiego, Moniuszki, Niwka Stara, Kasprowicza, Dworcowa — łącznie ok. 8800 m.

W pierwszej połowie 1994 r. kontynuowano budowę wodociągów, głównie na ulicach, na których w pierwszej kolejności pojawia się ekipy gazociągowe. Wybudowano wodociąg na ul. Kraszewskiego, przeznaczony głównie do zasilania Szpitala Kolejowego i umożliwiający sieci na Niwce w pętlę, gwarantującą odbiorcom niezależność dostaw wody od awarii.

Do wykonania zostało ok. 20 km wodociągów. Stan zaawansowania prac wodociągowych i plan kolejnych robót przedstawia mapa na przedostatniej stronie "Echa".

2.2. Gazyfikacja

W 1990 r. Zarząd Miasta przystąpił do weryfikacji programu gazyfikacji Puszczykowa. Zlecono opracowanie koncepcji gazyfikacji miasta i po jej otrzymaniu wystapiono do Wielkopolskiego Okręgowego Zakładu Gazownictwa o wydanie tzw. warunków realizacji inwestycji.

Rozpoczęcie prac nad gazyfikacją Puszczykowa stanęło w 1991 r. pod znakiem zapytania, gdyż Zarząd Miasta uznał za niemożliwe finansowanie doprowadzenia gazu ziemnego (7 km gazociągu wysokiego ciśnienia o średnicy 200 mm — ówczesny koszt 6 mld zł; stacja redukcyjno-pomiarowa I stopnia — 540 mln zł). Ponadto finansowanie z kasy miejskiej budowy gazociągu zasilającego miasto odsunęłoby w czasie budowę sieci rozdzielczej (równoległe finansowanie obydwu zadań nie byłoby możliwe). Ciągłe zmiany relacji pomiędzy cenami różnych nośników energii unieumożliwiały udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy doprowadzenie gazu ziemnego do Puszczykowa jest ekonomicznie uzasadnione. Brak było także uzgodnień z Zachodnią Dyрекcją Okręgowych Kolei Państwowych (właściciel Okręgowego Szpitala Kolejowego w Puszczykowie) jako potencjalnie dużym odbiorcą gazu, niemniej rozmowy z ZDOKP były stale prowadzone przez burmistrza. Kontynuowane były także prace koncepcyjne.

W 1992 r. w wyniku rozmów prowadzonych przez burmistrza z dyrekcją WOZG uzyskano zapewnienie o możliwości sfinansowania przez zakłady gazownicze budowy gazociągu

wysokiego ciśnienia i stacji redukcyjnej — pod warunkiem, że w momencie oddania tych instalacji do użytku 30% odbiorców gazu będzie podłączonych do sieci rozdzielczej wykonanej przez miasto lub mieszkańców. Zarząd Miasta uznał, że opracowana przez "Gazoprojekt" we Wrocławiu koncepcja zasilania Puszczykowa i Mosiny z jednej stacji redukcyjno-pomiarowej zlokalizowanej na terenie Wir przy granicy z WPN i wymagająca budowy od północnych krańców Puszczykowa Starego do granicy Puszczykowa z Mosiną rurociągu średniego ciśnienia o średnicy od 500 mm do 350 mm jest przedsięwzięciem nierealnym ze względów terenowych i finansowych (koszt wykonania rurociągu stalowego o średnicy 500 mm jest prawie 20-krotnie wyższy od kosztu rurociągu z rur PE o średnicy 100 mm). W drodze przetargu zlecono projektantom z Poznania wykonanie weryfikacji koncepcji zasilania Puszczykowa w gaz, wskazując nową lokalizację stacji redukcyjno-pomiarowej na granicy Puszczykowa z Mosiną. Wyniki prac tego zespołu wykazały, że stacja redukcyjno-pomiarowa może być zlokalizowana na tym terenie.

W 1993 r. została rozstrzygnięta lokalizacja stacji redukcyjno-pomiarowej I^o przy ul. Wodnej w Mosinie (w pobliżu granicy z Puszczykowem), Zarząd podpisał umowę z WOZG w sprawie budowy gazociągu wysokiego ciśnienia z Chomęcic do stacji redukcyjno-pomiarowej przez tereny WPN. Rozpoczęte zostały prace projektowe sieci rozdzielczej (średniego ciśnienia) rozchodzącej się od nowego miejsca lokalizacji stacji I^o. Burmistrz podjął negocjacje z Bankiem Ochrony Środowiska w celu uzyskania korzystnego dla miasta sposobu finansowania budowy sieci gazowej poprzez uruchomienie kredytu inwestycyjnego oprocentowanego na zasadach preferencyjnych.

Jednakże realizacja przedsięwzięcia stała się możliwa po zaakceptowaniu przez mieszkańców Puszczykowa przedstawionych przez burmistrza zasad udziału mieszkańców w kosztach budowy sieci gazowej. Ustalona została z Urzędem Skarbowym formuła dokonywania wpłat na rzecz gazyfikacji, umożliwiająca dokonywanie odpisów od podstawy podatku dochodowego. Utworzony został Gminny Fundusz Ochrony Środowiska, na którym gromadzone są środki z wpłat mieszkańców. Rozpoczęto podpisywanie z mieszkańcami "Porozumień", dotyczących ich partycypacji w kosztach budowy sieci rozdzielczej na terenie miasta. Na ten cel mieszkańcy wpłacili do końca 1993 roku kwotę 3,3 mld zł.

W pierwszym kwartale 1994 r. kontynuowane były prace przygotowawcze (projektowe, uzgodnienia dokumentacji itp.) do budowy sieci rozdzielczej. Prace w terenie rozpoczęły się z początkiem kwietnia. Do końca maja 1994 r. wykonano ok. 7 km gazociągu w części Puszczykówka i Niwki. Przygotowano dokumentację na pozostałą część I etapu gazyfikacji, tj. Puszczykówko od ul. Dworcowej w stronę Mosiny i od torów kolejowych w stronę Warty. Do dnia 10.06.94 r. podpisane zostały 1294 "Porozumienia" z mieszkańcami partycypującymi w budowie sieci gazowej a łączna kwota wpłat (jednorazowych i ratałnych) kierowanych na Gminny Fundusz Ochrony Środowiska przekroczyła 8 mld zł.

Stan zaawansowania prac i plany zakończenia programu gazyfikacji do roku 1996 przedstawia mapka na stronie drugiej "Echa".

2.3. Oczyszczalnia ścieków

W 1990 r. Zarząd Miasta wystąpił do władz Mosiny i Poznania z wnioskiem o powołanie wydzielonej formalnie i prawnie inwestycji pod nazwą "Oczyszczalnia ścieków dla Puszczykowa i Mosiny". Podjęto starania o pozyskanie środków m.in. z fundacji "Warta" oraz Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa. Jednocześnie przeprowadzono analizę techniczno-ekonomiczną koncepcji samej oczyszczalni jak i rozważano inne warianty rozwiązania problemu ścieków bytowych na terenie Puszczykowa.

Przez cały rok 1991 były prowadzone pertraktacje z władzami Mosiny co do sposobu realizacji przedsięwzięcia pod nazwą "Grupowa oczyszczalnia ścieków dla Mosiny i Puszczykowa". Rozbieżność stanowisk dotyczyła spraw własności gruntu przewidzianego w planie zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa pod oczyszczalnię grupową, wyboru projektanta i zasad finansowania inwestycji. Kolejne rozmowy zbliżyły nieco stanowiska obu stron, niemniej w kwestiach zasadniczych nie osiągnięto porozumienia. Burmistrz Puszczykowa zadeklarował gotowość poprowadzenia całego przedsięwzięcia siłami naszej gminy, gwarantując znaczną oszczędność preliminowanych środków. Ogłoszony został przetarg na wykonanie projektu technicznego oczyszczalni, do którego zgłosiło się 14 firm. Wyniki przetargu wykazały, że zarówno akceptowany przez władze Mosiny koszt projektu jak i docelowy koszt oczyszczalni są zawyżone o 30-50%. Biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców i ilość wywożonych ścieków, Zarząd Miasta Puszczykowa ograniczył możliwość partycypacji finansowej w inwestycji do ok. 10%.

W 1992 r., wobec braku kompromisowego porozumienia z władzami Mosiny co do sposobu realizacji wspólnej oczyszczalni ścieków, postanowiono przygotować warunki do budowy oczyszczalni własnej, zlokalizowanej w północnej części miasta. Wybór nowej lokalizacji wynikał z ukształtowania terenu (spadek w kierunku północnym), co pozwala na budowę sieci

kanalizacyjnej grawitacyjnej zamiast kolektorów tłocznych. Przeprowadzono analizę warunków wodnych, uzyskano wskazania lokalizacyjne i warunki techniczne na odprowadzenie wód z oczyszczalni. Zarząd Miasta wystąpił do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska w Warszawie oraz do Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu o środki na dofinansowanie tej inwestycji.

W 1993 r. kontynuowano przygotowania do budowy oczyszczalni ścieków. Po konsultacji z gminą Komorniki władze miasta postanowiły o budowie wspólnej oczyszczalni ścieków dla gminy Komorniki oraz północnej części miasta Puszczykowa. W takim też celu obie gminy dokonały zakupu gruntów, regulując w ten sposób sprawy własnościowe. Rozpoczęto prace projektowe w zakresie koncepcji oraz projektu technicznego, dokonano uzgodnień z WPN, przeprowadzono wstępne badania geotechniczne gruntu. Ekspertyza wykonana na zlecenie Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Poznaniu, z której wynikało, że miejsce projektowanej oczyszczalni znajduje się w pobliżu tzw. okna hydrologicznego, wstrzymała w połowie roku prace projektowe przewidywanej oczyszczalni. Fakt ten i w jego konsekwencji niemożność rozpoczęcia prac wykonawczych w terenie jako następnego etapu robót, nie pozwoliły na skorzystanie ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, możliwych do uzyskania na ten cel. Zarząd Miasta w porozumieniu z Zarządem Gminy Komorniki podjął jednak działania mające na celu wykazanie, że zastrzeżenia we wspomnianej ekspertyzie nie powinny stanowić przeszkody do budowy oczyszczalni na terenie Łęczycy. Starania zarządów obu gmin zostały uwieńczone sukcesem i prace budowlane w terenie zostaną rozpoczęte jeszcze w 1994 r.

W maju 1994 r. PWiK wydało pozytywną opinię w sprawie lokalizacji oczyszczalni dla Puszczykowa i Komornik.

Na mapce na ostatniej stronie "Echa" zaznaczono planowany przebieg początkowych odcinków kolektorów sanitarnych wiodących do oczyszczalni w Łęczycy i do drugiej oczyszczalni przy granicy z Mosiną.

2.4. Ulice

W 1990 r. Zarząd Miasta przy pomocy właściwych Komisji Rady Miejskiej wyegzekwował od wykonawcy doprowadzenie do należytego stanu oddanych do użytku nawierzchni ulic Brzozowej, Langego i Kasprowicza, podjęto również starania o usunięcie w ramach gwarancji wad na innych oddanych wcześniej ulicach. Wykonano profilowanie dróg nieutwardzonych i uzupełnienie ubytków na jezdniach pokrytych nawierzchnią bitumiczną. Rozpoczęto inwentaryzację oraz uzupełnianie oznakowania na ulicach miasta.

W 1991 r. wykonano pierwszą część remontu ulic Piaskowej, Libelta i Dworcowej. Remont obejmował wykonanie kolektorów wód opadowych, przykanalików, kratek ściekowych i studzienek rewizyjnych, wymianę krawężników, ułożenie chodników i remont nawierzchni. Stare krawężniki użyto do ograniczenia pasa jezdni na ulicach bocznych, mniej obciążonych ruchem. Wykonanie wierzchniej warstwy ścieralnej odłożono do lata 1992 roku ze względu na ryzyko osiadania gruntu nad nowym kolektorem. W miejscach, w których było to możliwe, kolektor wód opadowych prowadzono pod chodnikiem, dzięki czemu zmniejszono liczbę wjazdów do studzienek w pasie jezdni. Do remontu wybierano firmy na zasadzie przetargu, aczkolwiek ze względu na niewywiązywanie się niektórych wykonawców z uzgodnionych terminów i z powodu odstępstw od prawidłowej

technologii Zarząd Miasta musiał kilkakrotnie decydować się na zmianę wykonawców robót. Przy okazji przeprowadzania remontu ulic wykonano potrzebne zatoki dla parkujących samochodów i usprawniono skrzyżowania ulic Piaskowej i Libelta, Piaskowej i Poznańskiej oraz Dworcowej i Kasprowicza (zmiana kształtu wysepki). Sukcesywnie przeprowadzono wyrównywanie i profilowanie ulic nieutwardzonych oraz szlakowanie niektórych z nich.

1500 m chodników. Czyszczono kanalizację deszczową wraz z przykanalikami i studzienkami na długości ok. 2200 m.

W 1993 r. wykonano nawierzchnię bitumiczną na ul. Dworcowej od ul. Pomorskiej do szosy Poznań—Mosina (odcinek przez las), od przejazdu kolejowego do ul. Kasprowicza oraz na ul. Kasprowicza od ul. Dworcowej do ul. Libelta. Ponadto wykonano nawierzchnię bitumiczną (warstwa klinująca) na częściach ulic Pomorskiej i Mazurskiej (połowę kosztów pokryli mieszkańcy). Na części ul. Wiosennej wykonano podbudowę wraz z nawierzchnią (mieszkańcy pokryli 100% kosztów, z czego większą część — dwóch prywatnych przedsiębiorców). Na odcinku o długości ponad 300 m ulicy Gołębiej położone zostały płyty drogowe, zakupione po preferencyjnych cenach w firmie PEWEX. Odtworzono lub zbudowano nowe chodniki na ulicach: Nadwarciańska, Nowe Osiedle, Niepodległości, Jastrzębia, Kochanowskiego, Lipowa, Dworcowa, Moniuszki, Wiosenna oraz Niezłomnych. Wjazdy do

Dworcowa - odcinek w lesie

Jarosławska - Gołębia

posesji wykonano na ulicach: Podgórna, Zielona, 3 Maja. Na ul. Poznańskiej w niewłaściwych punktach wybudowano, przy udziale finansowym właścicieli niektórych posesji, sześć zatok parkingowych z miejscem na ponad 40 samochodów osobowych. Przeprowadzono równanie dróg nieutwardzonych i dodatkowo szlakowanie ulic lub ich części najbardziej narażonych na gromadzenie się wody opadowej. Wykonano czyszczenie kanalizacji deszczowej, remont części nawierzchni, uzupełnienie oznakowania i wymianę części tablic z nazwami ulic.

W pierwszej połowie 1994 r. wyegzekwowano od wykonawcy naprawę gwarancyjną nawierzchni ulic Dworcowej i Kasprowiczka oraz wykonano remont części nawierzchni ul. Poznańskiej na skrzyżowaniu z ul. Piaskową. Staraniem burmistrza Zachodnia Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych przeprowadziła remont przejazdu przez tory na ul. Dworcowej.

W latach 1990-1994 wykonano łącznie: 1770 m kanalizacji burzowej (ulice Piaskowa i Dworcowa, skrzyżowanie Libelta i Kasprowiczka), ok. 3000 m nawierzchni asfaltowej, 12 km chodników (włącznie z odtwarzanymi po budowie wodociągu). Dwa lub trzy razy w roku, zależnie od potrzeb, przeprowadza się równanie ulic nieutwardzonych, na łącznej długości ok. 20 km.

Mapka na ostatniej stronie "Echa" przedstawia wykonane i planowane prace drogowe.

2.5. Oświetlenie ulic

Remont ul. Dworcowej w 1991 r. spowodował konieczność przesunięcia słupów linii energetycznej w stronę ogrodzeń posesji. Korzystając z tej okazji Zarząd Miasta zdecydował się na wymianę oświetlenia wzdłuż ul. Dworcowej, zastępując lampy rżęciovowe wydajniejszymi i oszczędniejszymi lampami sodowymi. Zainstalowano tzw. zegary kosmiczne sterujące oświetleniem ulic, dzięki czemu w kolejnych latach poczyniono oszczędności w opłatach za energię elektryczną.

W 1992 r. w celu dalszego obniżenia kosztów zużywanej energii elektrycznej wyłączono co drugą lampę na głównych ulicach miasta, zachowując jednak dostateczny poziom ich oświetlenia. Zarząd Miasta wynegocjował z Zakładem Energetycznym nowe warunki odpłatności za energię: począwszy od 1993 roku obowiązują dwie taryfy (dzienna i nocna) oraz stała opłata eksploatacyjna za bieżącą konserwację lamp.

2.6. Inwestycje w obiektach szkolnych

Zarząd Miasta przejął po poprzednich gospodarzach miasta rozpoczętą budowę nowego gmachu Szkoły Podstawowej Nr 1 przy ul. Wysokiej. Budowa była już zaawansowana w takim stopniu (wybudowany parter w stanie surowym), że rozważanie zmniejszenia skali inwestycji nie wchodziło w rachubę (odbioru przyziemia dokonano w dniu 3.10.1989, odbioru parteru — w dniu 18.05.1990 r.). Należało (dalej) kontynuować budowę wspólnymi siłami Miasta i Kuratorium Oświaty.

W 1991 r. burmistrz miasta czynił starania w Kuratorium Oświaty o pozyskanie środków finansowych. Prace budowlane biegły normalnym trybem.

W ciągu roku 1992 zakończono wznoszenie ścian i położono dach (odbior pierwszego piętra w dniu 24.02.1992 r., odbiór drugiego piętra, poddasza, schodów i dachu w dniu 29.12.1992 r.). Ogłoszono przetarg na wykonanie okien dla całego budynku. Zlecono wykonanie przyłącza energetycznego oraz uporządkowanie i zniwelowanie terenu wokół budynku. W starym budynku Szkoły Nr 1 przeprowadzono malowanie sanitariatów,

jadalni, kuchni oraz zakupiono wyposażenie i książki do nowej biblioteki (te wydatki wspomogła finansowo Rada Rodziców). Pomalowano parkiet w sali gimnastycznej, zaizolowano piec c.o. Z koieli na terenie Szkoły Podstawowej Nr 2 przy ul. Kasprowicza wykonano warstwę wierzchnią z izolacją stropodachu nad magazynem węgla oraz remont izolacji termicznej kotłowni c.o. Przebudowano i udrożniono kanalizację sanitarną w kuchni oraz kanalizację burzową na boisko. Wykonano malowanie kuchni, świetlicy, sali gimnastycznej (w tym również arkrietu) oraz pomieszczeń sanitarnych z szatnią. Przeprowadzono remont kilkudziesięciu okien.

W 1993 r. kontynuowano roboty w nowym budynku Szkoły Podstawowej Nr 1. Zamontowano w budynku szkoły estetyczne, nowoczesne okna z tworzywa: z dwiema szymbami od strony wschodniej i z trzema szymbami od strony zachodniej (dodatkowa izolacja akustyczna przed hałasem z ul. Wysokiej). Rozpoczęto wykańczanie przyziemia (dolna kondygnacja) w celu uzyskania 5 izb lekcyjnych. Oddanie tych pomieszczeń do użytku nastąpi niebawem. W istniejących budynkach szkolnych wykonano szereg prac remontowych i konserwacyjnych oraz podłączono je do wodociągu miejskiego.

Gazyfikacja miasta i planowane podłączenie kotłowni szkolnej do gazociągu umożliwiły wygospodarowanie dodatkowej powierzchni w budynku dzięki zmniejszeniu powierzchni kotłowni i likwidacji składu opalu.

3. Zagospodarowanie przestrzenne miasta

W 1990 r. Zarząd Miasta dokonał analizy stanu zagospodarowania miasta i stwierdził brak ładów funkcjonalnego, a w szczególności brak określonych stref działalności. Wobec powyższego zlecono Wydziałowi Planowania Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu opracowanie analizy skutków realizacji obowiązującego od 1989 r. planu przestrzennego zagospodarowania miasta Puszczykowa oraz skutków realizacji wniosków zgłaszanych przez mieszkańców a wykraczających poza ustalenia planu zagospodarowania. Ponadto rozpoczęto sprawdzanie inwestorów oraz posiadania przez nich pozwoleń na budowę z zamiarem wyeliminowania tzw. "dzikiego budownictwa". Rozpoczęto inwentaryzację obiektów opuszczonych i zaniedbanych w celu przywrócenia właściwego stanu technicznego i architektonicznego lub dokonania ich rozbiórki.

W latach kolejnych, mimo wcześniejszych zapowiedzi, nie został wprowadzony nowy podział kompetencji pomiędzy administrację rządową i samorząd terytorialny. Skutkiem tego praktycznie całość spraw związanych z nadzorem budowlanym, z wydawaniem pozwoleń na budowę włącznie, spoczywało w gestii Urzędu Rejonowego w Poznaniu. Stwarza to nadal duże problemy z uporządkowaniem tzw. "dzikiego budownictwa", ponieważ miasto nie ma uprawnień do prowadzenia nadzoru budowlanego a Urząd Rejonowy nie wypełnia swoich ustawowych obowiązków, dopuszczając do budowy obiektów niezgodnych z planem zagospodarowania przestrzennego, ze wskazaniem lokalizacyjnym lub z projektem technicznym. Urząd Rejonowy przez cały okres działania Zarządu Miasta nie korzystał właściwie ze swojego prawa i obowiązku do prowadzenia nadzoru budowlanego i egzekucji ustaleń pokontrolnych.

Kierując się potrzebą zmniejszenia uciążliwości, jaką wielu mieszkańcom sprawia lokalizacja zakładów wytwórczych i usługowych w bliskim sąsiedztwie ich domów oraz w celu znalezienia nowych lokalizacji dla takich obiektów, podjęto w 1992 r. prace nad opracowaniem nowego planu zagospodarowania terenów niezabudowanych a znajdujących się w tzw. pasie ochronnym przyległym do szlaku kolejowego. Zarząd

Miasta znalazł sposób na stosunkowo mało kosztowne opracowanie planów zagospodarowania przestrzennego Puszczykowa Starego i Niwki, mających zapobiec dokonywaniu tzw. "dzikich" podziałów gruntów rolniczych.

W 1993 r. kontynuowane były prace nad planami zagospodarowania części Niwki, terenów w pasie sanitarnym wzdłuż torów PKP i Puszczykowa Starego. Złożone wnioski zostały rozpatrzone a plany zaopiniowane przez uprawnione instytucje.

W pierwszej połowie 1994 r. zostały wyłożone do publicznego wglądu i następnie uchwalone przez Radę Miejską plany szczegółowe zagospodarowania przestrzennego pasa wzdłuż torów PKP oraz Niwki. W dniu 30.05.1994 r. został również wyłożony do publicznego wglądu projekt planu szczegółowego zagospodarowania Puszczykowa Starego.

4. Bezpieczeństwo i zdrowie publiczne

4.1. Policja i Straż Miejska

Stan bezpieczeństwa miasta w 1990 r. budził wiele zastrzeżeń, głównie z powodu słabej aktywności Policji. Zarząd Miasta przeprowadził szereg rozmów z przedstawicielami Policji na różnych szczeblach do Komendanta Wojewódzkiego włącznie, ale skutek tych działań nie był widoczny — plagą w Puszczykowie były włamania do domów mieszkalnych, letniskowych, sklepów, kradzieże, napaście, rabunki i różne wykroczenia. Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej przystąpiono do tworzenia Straży Miejskiej.

W pierwszej połowie 1991 r. staraniem władz miejskich nastąpiła zmiana statusu jednostki Policji w Puszczykowie z posterunku na komisariat, co wiązało się ze zwiększeniem liczby etatów dla funkcjonariuszy Policji. W dniu 1.07.1991 r. nastąpiła zmiana za stanowisku komendanta komisariatu. Począwszy od listopada dwaj pracownicy Komisariatu, pracujący w niepełnym wymiarze godzin, byli opłacani z kasy miejskiej. Również w listopadzie zostało zakupione ze środków z budżetu miasta dla Komisariatu Policji urządzenie radarowe do pomiarów prędkości pojazdów. W 1991 r. zmalała radykalnie liczba włamań oraz innych przestępstw i wykroczeń. Na początku roku 1991 została utworzona Straż Miejska, której statut zatwierdził Minister Spraw Wewnętrznych.

W latach 1992-1994 nad bezpieczeństwem mieszkańców Puszczykowa czuwało wraz z Komendantem Komisariatu pięciu policjantów oraz dwóch pracowników administracyjnych pracujących w niepełnym wymiarze godzin i — podobnie jak w roku 1991 — opłacanych z kasy miejskiej. Na skutek śmierci w listopadzie 1993 r. jednego z tych pracowników obowiązki przejął drugi pracownik, co wymagało zwiększenia wymiaru czasu pracy. W 1992 r. zginął tragicznie podczas pełnienia obowiązków służbowych jeden z funkcjonariuszy Policji. Systematycznie wzrasta stopień wykrywalności przestępstw a zmniejsza się liczba przestępstw i wykroczeń popełnianych na terenie miasta. Ścisła współpraca z burmistrzem i ze Strażą Miejską pozwalała na bieżąco wymieniać uwagi, informacje oraz podejmować wspólne akcje i działania. Zlikwidowano w ten sposób problem nielegalnego handlu alkoholem, zmniejszono przestępczość nieletnich. Policja wyeliminowała kilka grup przestępczych.

4.2. Zagrożenia epidemiologiczne

Zarząd Miasta wystąpił w 1990 r. z wnioskiem do Tere-nowego Inspektora Sanitarnego o dokonywanie badań jakości wody w studniach. "Sanepid" zobowiązał się do przeprowadzania badań dwa razy w roku, jednak ze względu na szczupłe środki

finansowe badania takie przeprowadzono tylko jeden raz (wykazały one, że w 40% ujęć woda nie spełnia norm czystości). Wobec zintensyfikowania prac nad wodociągowaniem miasta dalsze prowadzenie takich badań nie było konieczne.

W listopadzie 1991 r. stwierdzono na terenie miasta występowanie wścieklizny u zwierząt (lisy), w związku z czym Rejonowy Lekarz Weterynarii wydał decyzję o uznaniu Puszczykowa z przyległą częścią WPN za obszar zapowietrzony. Zostały wywieszane tablice ostrzegawcze oraz przystąpiono do profilaktycznego odstrzału wałęsających się psów i kotów.

Na początku 1992 r. wystąpiły nowe przypadki zachorowań zwierząt leśnych na wściekliznę, w wyniku czego część miasta ogłoszono obszarem zapowietrzonym. Dwie osoby musiały poddać się szczepieniu.

W latach 1993-1994 nie wystąpiły przypadki epidemii oraz masowych zachorowań, poza nielicznymi przypadkami zatruc pokarmowych. Stan sanitarny uległ poprawie dzięki podłączeniu znacznej liczby posesji do wodociągu miejskiego.

5. Opieka społeczna

W latach 1990-1994 miasto realizowało zadania zlecone przez administrację rządową — zakres świadczeń wynikał z odpowiednich przepisów a środki na ich realizację przewidywano w budżecie miasta. Ośrodek Pomocy Społecznej, mieszczący się w budynku Ośrodka Zdrowia przy ul. Poznańskiej, działa w składzie czteroosobowym. Wykonywane są prace zlecone przez PCK (opieka nad osobami chorymi), udzielana jest pomoc w związku z podwyżkami cen nośników energii. Pomoc finansowa realizowana jest m.in. poprzez zakup opału, refundowanie części kosztów wykonania przyłączy wodociągowych itp. Od 1991 r. utrzymuje się tendencja wzrostowa liczby mieszkańców korzystających ze świadczeń Ośrodka Pomocy Społecznej. Było to następstwem stałego ubożenia społeczeństwa, wzrostu liczby bezrobotnych oraz liczby osób, które utraciły prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Zwiększenie wydatków wynikało również z objęcia świadczeniami kobiet w ciąży lub wychowujących dzieci do wieku 6 miesięcy. Ośrodek jest finansowany w 55% z budżetu miasta i w 45% z budżetu wojewódzkiego. Wspólnie z Komisją Zdrowia Rady Miejskiej organizowane były spotkania świąteczno-noworoczne emerytów i rencistów.

6. Oświata i wychowanie

6.1. Przedszkola

Gminy zostały zobowiązane ustawowo do przejęcia przedszkoli miejskich z dniem 1.01.1991 r., wobec czego już w 1990 r. przygotowano projekt nowego systemu odpłatności rodziców, który miał zapewnić obniżenie nakładów ponoszonych przez miasto. Z powodu ograniczeń wynikających z Karty Nauczyciela (ochrona pracowników oświaty przed zwolnieniami podczas roku szkolnego) zmiany organizacyjne mogły być wprowadzane dopiero od września 1991 r. Ze względu na wysokie koszty utrzymania trzech przedszkoli oraz na przerosty w zatrudnieniu, Rada Miejska na wniosek Zarządu Miasta podjęła uchwałę o przekazaniu tych placówek z dniem 1.09.1991 r. do prowadzenia przez osoby fizyczne. W połowie lipca 1991 r. podpisano umowy agencyjne z członkami dyrekcji lub pracownikami przedszkoli, którzy mieli pierwszeństwo w ubieganiu się o agencję. Pozwoliło to na zmniejszenie dopłat a jednocześnie wpłynęło na poprawę warunków pobytu dzieci w przedszkolach. Z przedszkoli korzysta przeciętnie 160÷180

dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Od 1.09.1991 r. dotacja z kasy miejskiej wynosiła 500 tys. zł na jedno dziecko miesięcznie a w 1994 r. została podwyższona do 600 tys. zł. Kwota płacona przez rodziców zależy od liczby godzin spędzonych przez dziecko w przedszkolu oraz od liczby wydanych posiłków i kształtuje się na poziomie ok. 50% kosztów pobytu dziecka w przedszkolu. Dzięki zapobiegliwości osób prowadzących przedszkola oraz pracowników przedszkoli w kolejnych latach nie obniżył się poziom i zakres świadczonych usług opiekuńczo-wychowawczych. Niezbędne remonty bieżące w przedszkolach finansowane były z kasy miejskiej.

6.2. Szkoły podstawowe

W latach 1990-1991 Szkoły Podstawowe Nr 1 i Nr 2 oraz Liceum Ogólnokształcące podlegały pod Kuratorium Oświaty, wobec czego działania Zarządu Miasta ograniczyły się do częściowego patronatu nad działalnością sportową i rekreacyjną. Od września 1991 r. rozpoczęto przygotowania do przejęcia szkół podstawowych; rozmowy prowadzone w Kuratorium Oświaty dotyczyły zmian w programie nauczania i zapewnienia ciągłości subwencji z budżetu centralnego na funkcjonowanie szkół.

Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Zarząd Miasta wykonuje od 1.01.1992 r. funkcje organu prowadzącego dla obu szkół podstawowych. Obsługę w zakresie finansowym i kadrowym wykonuje trzech pracowników podległych bezpośrednio burmistrzowi. Funkcjonowanie szkół jest finansowane z subwencji Ministerstwa Finansów naliczanej według normatywów Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz przez budżet miasta. Raty subwencji nadchodzą z ok. dwutygodniowym opóźnieniem, co zmusza miasto do permanentnego kredytowania budżetu państwa; w przeciwnym razie nie byłyby możliwe terminowe wypłaty poborów i świadczeń nauczycielom i pozostałym pracownikom szkół. Miasto finansuje wszelkie formy działalności pozalekcyjnej (zajęcia wyrównawcze, logopedyczne, gimnastyka korekcyjna, koła zainteresowań i inne) oraz ponosi koszty istnienia oddziałów zerowych, zaliczanych przez MEN do form wychowania przedszkolnego (a więc nie objętych subwencją oświatową). W tym samym 1992 r. dokonano w drodze konkursu zmiany na stanowisku dyrektora Szkoły Podstawowej Nr 2 — nowy dyrektor rozpoczął wykonywanie obowiązków po zakończeniu roku szkolnego 1991/92.

W 1993 r. opierając się na wnioskach przedstawionych przez zespół oceniający pracę i wyniki nauczania Szkoły Podstawowej Nr 1 władze miasta postanowiły dokonać zmiany na stanowisku dyrektora i w tym celu został przeprowadzony konkurs, który wyłonił obecnego dyrektora szkoły.

Każdego roku w dwóch szkołach podstawowych w Puszczykowie było łącznie 50-51 oddziałów, w których uczyło się i wychowywało ok. 1300 dzieci pod opieką 110 nauczycieli i przy pomocy 40 pracowników obsługi i administracji. W Szpitalu Kolejowym funkcjonują oddziały szkolne dla dzieci hospitalizowanych, prowadzone przez Szkołę Podstawową Nr 2.

Miasto finansuje bieżące remonty w szkołach, w miarę możliwości pomaga też Liceum Ogólnokształcącemu.

6.3. Wypoczynek dzieci

Od początku kadencji Zarząd Miasta zwracał uwagę na stworzenie dzieciom — w miarę możliwości finansowych miasta — warunków do wypoczynku w okresie ferii zimowych i wakacji letnich. Począwszy od lata 1991 r. organizowane są corocznie półkolonie dla dzieci nie wyjeżdżających na wakacje. Koszty

osobowe i organizacyjne pokrywa miasto, natomiast odpłatność rodziców dzieci korzystających z półkolonii odpowiada kosztem przygotowania posiłków. Na podobnych zasadach organizowana jest również opieka nad dziećmi ze szkół podstawowych, pozostającymi w domach w czasi ferii zimowych.

Nawiązanie współpracy z francuskim miasteczkiem Châteaugiron umożliwiło zorganizowanie wymiany bezdewizowej dzieci i młodzieży na zasadzie "rodzina z rodziną". Pierwsza grupa 10 dzieci wraz z opiekunami wyjechała w kwiecie 1992 r. W następnym roku rewizytę w Puszczykowie złożyli mali goście z Francji a kolejna grupa dzieci puszczykowskich pojedzie w lipcu 1994 r. Nawiązane zostały kontakty pomiędzy L.O. im. M. Kopernika w Puszczykowie a College Privé Mixte St. Croix w Châteaugiron, również owocujące wymianą grup szkolnych.

7. Kultura, rekreacja, sport

7.1. Biblioteka Miejska

W ramach działalności kulturalnej pracuje Miejska Biblioteka Publiczna oraz jej filia w Okręgowym Szpitalu Kolejowym. Liczba pracowników bibliotecznych została zmniejszona o połowę przy utrzymanym poziomie obsługi czytelników. Biblioteka Miejska jest jedynym zakładem budżetowym działającym w ramach budżetu miejskiego.

7.2. Sport

Od początku kadencji władze miejskie nie akceptowały zasad działania Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Puszczykowie i sposobu wykorzystania dotacji (ponad 370 mln zł w 1990 r.). Zarząd Miasta zaproponował oddzielenie działalności hotelowo-gastronomicznej oraz przedstawił dyrektorowi MOSIR-u decyzję o zlikwidowaniu dotacji do Ośrodka począwszy od 1991 r. W wyniku powyższego zmniejszony został stan zatrudnienia.

Wiosną 1991 r. ogłoszony został konkurs na wydzierżawienie Ośrodka a 30.09.1991 r. została podpisana przedwstępna umowa dzierżawy, gwarantująca miastu dostęp do urządzeń sportowych a dzierżawcom bezpieczne inwestowanie w bazę hotelarsko-gastronomiczną oraz zwolnienie z opłaty dzierżawnej na okres trzech lat w celu zwiększenia zdolności do inwestowania w obiekty hotelarskie.

W 1992 r. lokal byłego kina przy ul. Poznańskiej wydzierżawiono (Ośrodek "Impuls") z przeznaczeniem na gabinet odnowy biologicznej, siłownię, prowadzenie gimnastyki korekcyjnej dla dzieci i młodzieży.

W 1992 r. powstał Klub Piłkarski oraz Miejski Klub Sportowy; w 1993 r. dofinansowywano grupy i sekcje sportowe działające w strukturze MKS.

8. Budżet i finanse

8.1. Budżet

Budżet miasta w 1990 r. został uchwalony przez byłą Miejską Radę Narodową. W pierwszym okresie działalności Zarząd Miasta przyjął trzy główne założenia: 1) zachować strukturę wydatków zgodną z planem w budżecie; 2) uzyskać zwolnienie od obowiązku odprowadzania środków finansowych do budżetu wojewódzkiego; 3) pozyskać dodatkowe środki na rzecz realizowanych inwestycji. Założenia te udało się wypełnić, w szczególności pozyskano 600 mln zł dotacji na budowę wodociągu.

W 1991 r. dochody i wydatki miasta zaplanowano w wysokości 7.123.591.000,-zł. Pozyskano dodatkowo dotację na budowę Szkoły Nr 1 (1 mld zł) i na remont dróg (1,275 mld zł). Wykonanie budżetu wyniosło po stronie dochodów 12.931.675.000,-zł a po stronie wydatków 9.940.956.000,-zł. Powstała nadwyżka budżetowa (3 mld zł) umożliwiła normalne funkcjonowanie miasta w trudnym początku 1992 r., wynikającym ze zmiany systemu podatkowego, recesji oraz z nieprzerywania inwestycji komunalnych w zakresie wodociągowania i napraw głównych ciągów komunikacyjnych.

W 1992 r. dochody i wydatki miasta zaplanowano (po kolejnych korektach zwiększających budżet o prawie 3 mld zł) w wysokości 19.171.607.800,-zł. Wykonanie budżetu wyniosło po stronie dochodów 20.140.115.000,-zł, z czego 11.584.679.000,-zł stanowiły środki przekazane przez administrację rządową na realizację zadań zleconych (szkoły podstawowe, opieka społeczna, administracja, kultura, remonty ulic), a po stronie wydatków budżet zamknął się kwotą 18.634.720.000,-zł. Uzyskana nadwyżka budżetowa (1,5 mld zł) umożliwiła na początku 1993 r. finansowanie ze środków własnych wydatków na utrzymanie miasta oraz wypłat poborów nauczycieli i personelu w trudnym początku nowego roku budżetowego.

Rok 1993 rozpoczął się — podobnie jak 1992 r. — w warunkach braku ustawy budżetowej i wysokiego deficytu po stronie subwencji oświatowej, nie wystarczającej na utrzymanie szkół podstawowych. Ostrożne przewidywania w zakresie wysokości dochodów i wydatków miasta zostały skorygowane w ciągu roku poprzez większe wpływy z tytułu podatków i ostatecznie osiągnięte dochody w budżecie miasta na koniec 1993 r. były wyższe od pierwotnie przewidywanych o 4,2 mld zł, w tej kwocie mieści się 2,1 mld zł, o które została podwyższona subwencja oświatowa. Tendencja do wzrostu dochodów miasta w 1993 r. była podobna jak w 1992 r., tzn. dochody miasta były najniższe w I kwartale i zwiększały się narastająco — do najwyższych w III kwartale. W planie budżetu na rok 1993 przewidywano dochody w wysokości 20.421.622.000,-zł (kwota wyższa od pierwotnie planowanej o ponad 4 mld zł). Bilans na koniec roku finansowego wykazał, że dochody miasta osiągnęły wysokość 22.490.435.000,-zł, w tym 10.809.000.000,-zł stanowiły środki na realizację zadań zleconych. Suma subwencji z budżetu państwa była jednak niższa w porównaniu z rokiem 1992 o 776 mln zł, co w kwotach realnych oznacza zmniejszenie wysokości subwencji o około 1 miliard zł, tj. rzędu 10%. Niedobór w budżecie pokryty został z nadwyżki budżetowej z 1992 r. Wydatki finansowane przez budżet miasta planowane były na początku roku 1993 w wysokości 17.036.107.000,-zł, a po korektach 21.927.016.000,-zł. Na koniec roku 1993 wydatki wyniosły 21.493.447.000,-zł. Razem, z tytułu ponadplanowych dochodów osiągniętych w III i IV kwartale 1993 r. oraz oszczędności po stronie wydatków budżet miasta zamknął się w 1993 r. nadwyżką w wysokości 2,5 mld zł, która przeszła do budżetu na 1994 r.

Budżet miasta na 1994 r. uchwalony został w kwotach: po stronie dochodów 23.165.607.000,-zł, po stronie wydatków 25.667.989.000,-zł i pokrycie niedoboru z nadwyżki budżetowej z roku 1993 (nowy sposób równoważenia budżetu, w którym nadwyżka z roku poprzedniego finansuje niedobór, został wprowadzony wymogiem Regionalnej Izby Obrachunkowej w 1994 r.; poprzedni nadwyżka była wprowadzana do budżetu roku bieżącego).

8.2. Dodatkowe środki finansowe

Przez cały okres kadencji burmistrz Puszczykowa czynił starania o pozyskanie dodatkowych środków, umożliwiających zrównoważenie budżetu miejskiego w kolejnych latach oraz służących dofinansowaniu inwestycji miejskich. Do najważniejszych sukcesów na tym polu należy zaliczyć:

- 2,6 mld zł otrzymane z Kuratorium Oświaty na budowę Szkoły Podstawowej Nr 1,
- 2,1 mld zł o które zwiększona została subwencja na oświatę w 1993 r.,
- 1,1 mld zł zwiększenia subwencji oświatowej w 1994 r.,
- 2,5 mld zł otrzymane z budżetu wojewódzkiego na budowę dróg,
- 1,5 mld zł otrzymane na wodociągowanie miasta.

Są również osiągnięcia finansowe nie polegające na przekazaniu konkretnych kwot pieniężnych do kasy miejskiej. Największym z nich jest zwolnienie miasta z kosztów budowy gazociągu wysokiego ciśnienia, który zostanie wykonany przez WOZG. Wartość tej, służącej bezpośrednio miastu, inwestycji przekroczy 20 mld zł. Innym przykładem jest uzyskanie z Banku Ochrony Środowiska kredytu na preferencyjnych warunkach na budowę sieci gazowej. Uzyskanie zgody Izby Skarbowej na odliczanie od podstawy opodatkowania wpłat na rzecz budowy gazociągu jest też sukcesem, odczuwanym bezpośrednio przez mieszkańców Puszczykowa w ich własnych kieszeniach.

9. Informacja

W 1990 r. rolę informatora o pracy Rady i Zarządu Miasta pełniły tablice umieszczone głównie w sklepach. Zarząd Miasta ocenił ten sposób informowania jako niewystarczający i rozpoczął zabiegi o wydawanie własnego informatora lub gazety władz miejskich.

W pierwszej połowie 1991 r. zorganizowane zostało wydawanie gazety pt. "Echo Puszczykowa". Tytuł został zarejestrowany w rejestrze sądowym.

W pierwszej połowie 1994 r. gazetę zarejestrowano w międzynarodowym systemie informacji o wydawnictwach ciągłych i nadano numer klasyfikacji ISSN.

Wydawanie gazety i jej bezpłatny kolportaż do mieszkańców miasta są finansowane ze środków preliminowanych na funkcjonowanie Rady Miejskiej z tym, że ok. 45% poniesionych kosztów wraca bezpośrednio do kasy miejskiej tytułem opłat za reklamy i ogłoszenia. Na zlecenie Zarządu Miasta gazetę wydaje Wydawnictwo "Panoptikos".

*I-H Janusz Napierała
Burmistrz Miasta Puszczykowa*

Do całej społeczności Puszczykowa, tworzącej samorząd mieszkańców miasta, kieruję słowa podziękowania za wspólny czteroletni trud, za pomoc w realizacji wszystkich zadań, zwłaszcza związanych z inwestycjami komunalnymi; dziękuję za życzliwe rady, uwagi i konstruktywną krytykę. Życzę wszystkim mieszkańcom Puszczykowa, żeby podczas następnej kadencji władz miejskich zostały zakończone przedsięwzięcia prowadzące do należnych mieszkańcom udogodnień a miasto stawało się piękniejsze.

*Janusz Napierała
Burmistrz Miasta Puszczykowa*

Ostatnia sesja Rady Miejskiej

Rada Miejska I kadencji obradowała na ostatniej sesji w dniu 23.05.94 r. Była to typowa sesja robocza, a głównym przedmiotem obrad był projekt planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego części Puszczykowa-Niwki. Zgodnie z sugestiami władz miejskich i zgłaszanymi wnioskami projektanci zrezygnowali z rolniczego charakteru części terenu (8,53 ha), przewidując wprowadzenie zabudowy mieszkaniowej. Wytuczono kilka nowych ulic, które umożliwią w przyszłości dojazd do posesji. Dwa obszary należące do miasta zostały spoza Rady Miejskiej.

**Uchwała Nr 16/94 Rady Miejskiej w Puszczykowie
z dnia 23.05.1994 r.**

w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa oraz uchwalenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego fragmentu Niwki

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12.07.1984 r. o planowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. Nr 17 z 1989 r. poz. 99 z późn. zmianami), art. 1 pkt 25 lit. f ustawy z dnia 17.05.1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34 poz. 198 z późn. zmianami), art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16 poz. 95 z późn. zmianami) oraz art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. Nr 11 poz. 79 z późn. zmianami)

Rada Miejska w Puszczykowie uchwała co następuje:

§ 1

Uchwała się:

1. Miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Puszczykowie-Niwce obejmujący:
 - rysunek planu przedstawiony na planszy pt. "Puszczykowo-Niwka miejscowy plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego — skala 1:1000", stanowiący załącznik nr 1 do Uchwały;
 - Tekst planu, stanowiący załącznik nr 2 do Uchwały.
2. Program wykorzystania gruntów rolnych przeznaczonych w planie na cele nierolnicze, stanowiący załącznik nr 3 do Uchwały.

§ 2

Wyraża się zgodę na przeznaczenie w planie, o którym mowa w § 1:

1,82 ha gruntów rolnych klasy IV

4,01 ha gruntów rolnych klasy V

2,70 ha gruntów rolnych klasy VI

na cele budownictwa mieszkaniowego.

§ 3

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 4

Traci moc miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Puszczykowa zatwierdzony Uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Puszczykowie Nr V/32/89 z dnia 4.03.1989 r. (Dz.U.Wojew.Pozn. Nr 10 poz. 223 z dnia 10.08.1989 r.) w części dotyczącej Puszczykowa-Niwki objętej zakresem opracowania pow. planu.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
/-/ Tadeusz Kasprzak

Uzasadnienie

Projekt miejscowego planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego Puszczykowo-Niwka uzgodniony został z właściwymi organami administracji rządowej, organami wojskowymi i podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych. W okresie od 7.03.1994 r. do 28.03.1994 r. projekt planu wyłożony był w Urzędzie Miejskim w Puszczykowie do publicznego wglądu. W okresie wyłożenia zgłoszono do projektu planu 14 wniosków, które zostały uwzględnione w projekcie planu.

"Poznajemy piękno Wielkopolski" — regulamin konkursu krajoznawczego

Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Poznaniu ogłasza konkurs dla dzieci i młodzieży na małą formę literacką (opowiadanie, reportaż, fotoreportaż).

Cele konkursu:

- wzbogacenie wiedzy krajoznawczej o regionie,
- uwrażliwienie na piękno Wielkopolski,
- rozwijanie zainteresowań literackich dzieci i młodzieży.

Warunki konkursu:

- czas trwania - od 1.06. do 30.09.1994 r.;
- adresaci - dzieci i młodzież w wieku 13 - 18 lat;
- uczestnicy konkursu zobowiązani są do:
 - 1) przeczytania książek tematycznie związanych z konkursem;
 - 2) zwiedzenia miejsc i tras opisanych w konkursowej pracy;
 - 3) przekazania własnej opinii o miejscach, zabytkach godnych zwiedzania, reprezentatywnych dla krajobrazu Wielkopolski, w wybranej przez siebie, określonej formie literackiej (opowiadanie, reportaż, fotoreportaż);
- pracę konkursową podpisaną imieniem, nazwiskiem z zaznaczeniem wieku i miejscowości należy złożyć w miejscowej bibliotece publicznej.

Wszystkie placówki biblioteczne dysponują obszernym księgozbiorem o tematyce krajoznawczej, z którego każdy zainteresowany ma prawo skorzystać.

Biblioteki publiczne województwa poznańskiego przekażą prace do oceny komisji konkursowej działającej przy WBP w Poznaniu do 15.10.1994 r.

Autorzy najciekawszych prac otrzymają atrakcyjne nagrody, wśród których przewidziane są: **rower, aparat fotograficzny i wiele cennych książek**. Interesujące fragmenty zostaną opublikowane w czasopiśmie lokalnych i młodzieżowych, m.in. w "Płomyczku".

O dokładnym terminie podsumowania konkursu i jego formie organizatorzy konkursu poinformują za pośrednictwem bibliotek.

Wszelkich informacji udziela Miejska Biblioteka Publiczna w Puszczykowie, ul. Poznańska 2, tel. 133-273.

Serce jest symbolem miłości

— przepróśmy Pana Boga naszego za to, że o miłości zapominamy.

Takimi słowami rozpoczął Ksiądz Arcybiskup Metropolita Gnieźnieński Henryk Józef Muszyński liturgię Mszy Świętej w kaplicy Domu Zakonnego Braci Serca Jezusowego przy ul. Wysokiej w Puszczykowie.

Ks. Arcybiskup Henryk Muszyński wita się z Burmistrzem Januszem Napierałą, Wojewodą Włodzimierzem Łęckim i Bratem Przełożonym Januszem Szymtem.

Dziesiątego czerwca br. Kościół obchodził Święto Serca Jezusa, które jest zarazem świętem patronalnym Zgromadzenia. Wymowie tego pięknego symbolu — Bożo-ludzkiego Serca — poświęcił Ks. Arcybiskup homilię, którą śmiało można by nazwać katechizmem miłości bliźniego. *“Choćbyście cały świat ukochali, a nie objęli miłością tylko jednego człowieka — cóż warta jest wasza miłość? Byłaby czarną niewdzięcznością za Serce, którym obdarzył nas Chrystus”.*

Po Mszy Świętej, uświetnionej brzmieniem skrzypiec i organów, uroczysta procesja z Najświętszym Sakramentem udała się pod górującą nad okolicą, nową figurę Serca Jezusowego, wykonaną przez puszczykowskiego rzeźbiarza. Brat Przełożony Domu Zakonnego Janusz Szymt odczytał akt erekcyjny. Ks. Arcybiskup skierował do wiernych kolejne słowa otuchy i zapewnienia o łaskach płynących z otwartego dla wszystkich Serca

Zbawiciela. Następnie nastąpiła najbardziej podniosła chwila całej uroczystości — poświęcenie figury. Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem zakończyło uroczystość.

Dla braci zakonnych dzień ten miał wyjątkowe znaczenie, gdyż stanowił kulminacyjny punkt obchodów 70-lecia założenia Zgromadzenia. Stało się to z inicjatywy br. Stanisława Andrzeja Kubiaka, który dla rozszerzenia posługi duszpasterskiej niesionej ludziom biednym, chorym, cierpiącym — sam ubogi jak przysłowiowa mysz kościelna — zgromadził wokół siebie w 1921 r. kilku braci. Zgromadzenie zostało formalnie zatwierdzone dekretem Kardynała

Dary ołtarza

Edmunda Dalbora pod nazwą Zgromadzenia Braci Posługi Kościelnej pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Tej misji dał świadectwo najpełniejsze brat Józef Zapłata, który aresztowany 3.10.1939 r. podczas rewizji domu arcybiskupiego w Poznaniu i przewożony z więzień do obozów, w rok później został osadzony w obozie koncentracyjnym w Dachau. Tam zgłosił się dobrowolnie do pielęgnacji chorych na tyfus z intencją: o szczęśliwy powrót Kardynała Augusta Hłonda do wolnej Polski. Zmarł 19.02.1945 r. w Dachau zarażony tyfusem, lecz modlitwa jego została wysłuchana. Dziś trwa proces beatyfikacyjny grupy męczenników z Dachau. Bracia — pełni nadziei, której barwę noszą na zielonych pasach — modlą się o wyniesienie na ołtarze brata Józefa Zapłaty wraz z grupą męczenników. W Domu Zakonnym w Puszczykowie mieszka dziś br. Walenty Siwa, świadek życia br. Józefa Zapłaty, sam odznaczony przez Papieża Pawła VI medalem "Pro Ecclesia et Pontifice".

Na uroczystości rocznicowe oraz poświęcenie figury Serca Jezusowego przybyli m.in. Ks. Arcybiskup Henryk Muszyński, ks. kanonik Janusz Szajkowski, proboszcz parafii pw. NMP w Puszczykowie ks. Antoni Warzbiński, proboszcz parafii pw. Św. Józefa w Puszczykówku ks. Marek Karczewski, księża i bracia z innych parafii i zakonów, Wojewoda Poznański dr Włodzimierz Łęcki, Burmistrz Puszczykowa dr Janusz Napierała wraz z małżonką, kilkoro członków Zarządu Miasta i władz samorządowych minionej kadencji, przedstawiciele nauki, służby zdrowia, oświaty, parafianie zaprzyjaźnieni ze Zgromadzeniem.

Po uroczystości Brat Przełożony zaprosił przybyłych gości na posiłek do refektarza klasztornego. Gdy się tam słuchało brata Zbigniewa, brata Marka czy kapelana ze Zgromadzenia Zmartwychwstańców, z pogodnym uśmiechem opowiadających o życiu zakonnym, jego trudach, blaskach i cieniach, o brewiarzu i rozmyśleniach, o posłannictwie i posłudze, to na myśl przychodziły słowa Ewangelii "miłujcie tak jak ja was umiłowalem" i więcej: "miłujcie nieprzyjaciół waszych". Czasem warto odwiedzić braci "na górcie", aby wyzbyć się tej czarnej niewdzięczności, o której mówił Ks. Arcybiskup Henryk Muszyński...

*Fotoreportaż:
Paweł Koczorowski*

Sport

W dniu 28 maja br. odbył się I Otwarty Turniej Karate Puszczkowsko '94 młodzieży do 16 lat. Sala gimnastyczna Szkoły Podstawowej Nr 1 zgromadziła około 100 uczestników z całego województwa poznańskiego. W tak dużej grupie zawodników sekcja karate Ośrodka "Impuls" wypadła nadszpodziewanie dobrze. Nie bardzo wiodło się naszym karatekom w pokazach technik *kata*, natomiast w walkach sportowych *kyumite* należeli do najlepszych. Oto medalowe miejsca naszych zawodników:

do 10 lat:	I miejsce	Piotr Matysik
	III miejsce	Adam Kasperski
do 14 lat:	III miejsce	Artur Zaporowski
do 16 lat	I miejsce	Bartek Mańczak
	III miejsce	Artur Walczak

Na uwagę zasługuje również postawa Damiana Szmigielskiego, który — gdyby nie przeszkodziła mu poważna kontuzja — miałby również szansę na medal.

Wszystkim sponsorom, którzy pomagali mi finansowo oraz okrasili turniej licznymi nagrodami, w imieniu dzieci i młodzieży bardzo serdecznie dziękuję.

Robert Sokół

Wokół wyborów

Zmiany w składzie komisji wyborczych

W skład Miejskiej Komisji Wyborczej została włączona p. Róża Banach.

W Komisji Obwodowej Nr 1 zrezygnowała z członkostwa p. Hanna Baranowska a na jej miejsce weszła p. Sławomira Duszczyk.

Do Komisji Obwodowej Nr 3 została powołana p. Halina Wieczorek.

Sposób głosowania

Nazwiska kandydatów z danego okręgu do Rady Miejskiej podane są na karcie głosowania w kolejności alfabetycznej. Przy nazwisku dopisana jest (o ile kandydat sobie tego życzył) nazwa popierającego ugrupowania. Z prawej strony nazwisk umieszczone są puste kwadraty. Głosuje się przez wstawienie krzyżyka w kwadracie przy nazwisku wybranego kandydata. Wstawienie więcej niż jednego krzyżyka lub nie wstawienie żadnego oznacza głos nieważny.

Lokale wyborcze będą czynne w niedzielę 19.06.1994 r. w godzinach od 8⁰⁰ do 20⁰⁰.

Lista kandydatów do Rady Miejskiej

Nazwisko i imię *wiekzawód* *ugrupowanie*

OKRĘG WYBORCZY NR 1

Chorostkowski Lucjan	42	cukiernik	
Ewicz Wojciech	44	nauczyciel	
Golczak Bogdan	44	leśnik	PSL
Kaden Dorota	29	kosmetyczka	UPR
Kluczewski Marek	39	ekonomista	

OKRĘG WYBORCZY NR 2

Jachnik Paweł	44	techn. drogowy	
Kaczmarek Dorota	35	inż. budownictwa	
Mazur Izabela	64	nauczycielka	ZNP
Nowak Piotr	33	prac. umysłowy	UPR

OKRĘG WYBORCZY NR 3

Głowacki Lucjan	40	techn. usł. gast.	UPR
Górnaczyk Wiktoria	56	rolnik	PSL
Piotrowski Andrzej	47	ekonomista	
Przystański Jerzy	66	prof. geotechn.	NP
Zablocka Donata	48	inż. rolnik	

OKRĘG WYBORCZY NR 4

Hempowicz Maciej	44	inż. zootechnik	
Jackowiak Mieczysław	56	inż. mechanik	UPR
Jastrząb Krzysztof	38	inż. leśnik	PSL
Szubert Małgorzata	37	nauczyciel	

OKRĘG WYBORCZY NR 5

Cegłowski Cezary	30	techn. mechanik	
Kaczmarek Adam	45	inż. leśnik	PSL
Madej Ludwik	59	nauczyciel	
Nowak Jadwiga	28	księgarz	UPR

OKRĘG WYBORCZY NR 6

Grajewska Katarzyna	29	kosmetyczka	UPR
Ochocki Roman	55	techn. elektryk	
Storożuk Leszek	35	geodeta	

OKRĘG WYBORCZY NR 7

Jakubowicz Andrzej	49	techn. mechanik	
Milewska Eleonora	38	mgr turystyki	NP
Piasecki Jacek	49	nauczyciel	
Rewers Daniel	53	nauczyciel	
Waszak Ewa	34	przedsiębiorca	UPR

OKRĘG WYBORCZY NR 8

Kasprzak Tadeusz	48	nauczyciel	NP
Kostusiak Marek	33	inż. mech. roln.	
Pazgrat Stefan	36	przedsiębiorca	UPR
Taraszkiewicz Stanisław	39	inż. mechanik	

OKRĘG WYBORCZY NR 9

Cichočka Katarzyna	40	filolog polski	NP
Sobocińska-Bzdęga Lidia	46	naucz. akad.	UPR
Urban Jan	42	mech. samochod.	
Woś Lech	49	mechanik	SLD

OKRĘG WYBORCZY NR 10

Florkowski Wojciech	46	inż. elektryk	UPR
Kaczmarek Włodzimierz	53	nauczyciel	
Rybarczyk Czesław	69	handlowiec	ZKRzPIBWP
Walas Eugeniusz	58	geodeta	PSL

OKRĘG WYBORCZY NR 11

Krzyżański Piotr	31	nauczyciel	UPR
Odrowąz Janusz	42	mgr inż. elektryk	
Ozorowska Gabriela	47	prawnik	NP
Wieczorek Zdzisław	60	nauczyciel	SLD

OKRĘG WYBORCZY NR 12

Gyurkovich Andrzej	37	tech. mech. sam.	UPR
Paszkowski Krzysztof	54	biolog	
Wojtyniak Katarzyna	25	informatyk	NP

OKRĘG WYBORCZY NR 13

Banach Kazimierz	47	inż. elektryk	
Stępień Adam	37	techn. bud. dróg	

OKRĘG WYBORCZY NR 14

Banach Marta	19	studentka	UPR
Macias Marian	49	nauczyciel	PSL
Ratajczak Paweł	35	techn. odlewnik	

OKRĘG WYBORCZY NR 15

Brzozowski Zbigniew	40	mechanik	
Gawroński Artur	25	mgr pedagogiki	UPR
Krawczyńska Barbara	47	prac. umysłowy	
Nowak Marek	44	inż. leśnik	PSL
Stecki Adam	39	przedsiębiorca	NP
Stróżyk Zdzisław	39	techn. samochod.	

OKRĘG WYBORCZY NR 16

Kaden Ryszard	45	mgr ekonomii	UPR
Kraul Zbigniew	37	techn. budown.	
Nowicki Henryk	43	nauczyciel	
Thiel Michał	69	adwokat	

OKRĘG WYBORCZY NR 17

Laskowski Andrzej	52	lekarz medycyny	
Przybył Bogdan	57	techn. mechanik	
Strzelczyk Jarosław	34	złotnik-jubiler	UPR
Wosicki Jacek	34	biolog	NP

OKRĘG WYBORCZY NR 18

Bobrowski Tadeusz	44	techn. mechanik	
Duszczak Stefan	60	elektrotechnik	UPR
Kabza-Klatt Regina	70	lekarz medycyny	NP

OKRĘG WYBORCZY NR 19

Jopek Jarosław	30	techn. budown.	
Jóska Kazimierz	57	prawnik	
Lipiński Leopold	39	elektromonter	
Skibiński Wojciech	54	lekarz medycyny	NP
Stefaniak Przemysław	39	mech. samochod.	
Zowczak Miłoslawa	27	studentka	UPR

OKRĘG WYBORCZY NR 20

Marut Bolesław	57	inż. mechanik	UPR
Napierała Janusz	45	dr inż. mechanik	

(użyte skróty: UPR - Unia Polityki Realnej, NP - Nasze Puszczykowo)

OGŁOSZENIE PŁATNE

Grupa niezależnych kandydatów na radnych:

Kluczewski Marek	Odrowąz Janusz
Kaczmarek Dorota Ewa	Paszkowski Krzysztof
Piotrowski Andrzej	Stępień Adam
Hempowicz Maciej	Ratajczak Paweł
Cegłowski Cezary	Krawczyńska Barbara
Storożuk Leszek	Przybył Bogdan
Piasecki Jacek	Bobrowski Tadeusz
Taraszkiewicz Stanisław	Jopek Jarosław
Urban Jan	Napierała Janusz
Kaczmarek Włodzimierz	

skupiona wokół idei samorządnego Puszczykowa i jego harmonijnego rozwoju postanowiła przeznaczyć własne środki na dofinansowanie półkolonii letnich w szkołach podstawowych, zamiast wydawać je na akcję propagandową w postaci festynu, plakatów itp. Dofinansowanie półkolonii letnich umożliwi obniżenie odpłatności rodziców z ustalonej kwoty 150 tys. zł na 100 tys. zł za turnus oraz pozwoli na wzbogacenie programu imprez organizowanych dla dzieci — uczestników półkolonii.

Miło nam poinformować Państwa, że do grona sponsorów półkolonii dołączył

p. Wojciech Ewicz

kandydujący na radnego z okręgu nr 1.

Mapy Puszczykowa można kupić w następujących punktach sprzedaży:

- kiosk przy supersamie przy ul. Poznańskiej
- księgarnia przy ul. Kopernika
- sklep spożywczy przy ul. Ratajskiego

W wymienionych placówkach mapy są sprzedawane bez marży, za co Zarząd Miasta składa serdeczne podziękowania.

Zapraszam uprzejmie mieszkańców Puszczykowa na spotkania poświęcone wykonawstwu wewnętrznej instalacji gazowej oraz problemowi wyboru pieca grzewczego. Spotkania, w których wezmą udział projektanci, wykonawcy, dostawcy urządzeń, odbędą się w następujących terminach:
 29.06. (środa) o godz. 18⁰⁰ w Szkole Podstawowej Nr 1
 30.06. (czwartek) o godz. 18⁰⁰ w Szkole Podstawowej Nr 2

Burmistrz miasta
 Janusz Napierała

Dyrekcja Szkoły samorządowej Nr 2 w Puszczykowie
 przyjmie w roku szkolnym 1994/95 na pełen etat

NAUCZYCIELA JĘZYKA ANGLIJSKIEGO.

Możliwość godzin nadliczbowych i zajęć dodatkowych.

Osoby zainteresowane proszone są o skontaktowanie się bezpośrednio z Dyrekcją Szkoły.

Tel.: 133-371

Rozkład jazdy pociągów

Puszczykówko - Poznań

4.50
 5.50
 A 6.15 OG
 6.40
 A 7.20
 8.30
 A 11.15
 B 11.25 OG
 13.10
 AC 14.55 OG
 15.25
 B 17.05 OG
 17.15
 18.55
 20.35
 23.26

Poznań - Puszczykówko

0.45
 5.05
 A 5.25 OG
 A 6.15
 P 7.05
 8.10
 10.10
 B 10.30 OG
 12.10
 AC 14.00 OG
 14.25
 15.25
 B 16.10 OG
 A 16.25
 18.20
 20.50
 22.30

A - kursuje od poniedziałku do piątku oprócz świąt;

B - kursuje w soboty, niedziele i święta do 24.IX;

C - kursuje do 24.VI i od 1.IX;

OG - pociąg do/z Osowej Góry;

P - pośpieszny, nie zatrzymuje się w Puszczykowie;

Godziny odjazdu z Puszczykowa w kierunku Poznania są późniejsze o 3 min niż godziny odjazdu z Puszczykówka

OGŁOSZENIA PŁATNE

Ministarstvo obrazovanja i nauke Republike Srbije

U skladu sa Zakonom o visokom obrazovanju, Ministarstvo obrazovanja i nauke Republike Srbije, u saradnji sa Ministarstvom zdravlja Republike Srbije, poziva na konkurs za izbor kandidata za nastavničko-istraživačke radne mesta u visokom obrazovanju.

Uslovi:

- biti visokoobrazovani stručnjaci iz oblasti medicine;
- imati uslove za zaposlenje;
- biti u skladu sa drugim uslovima i procedurama Ministarstva obrazovanja i nauke Republike Srbije.

Informacije i prijave:

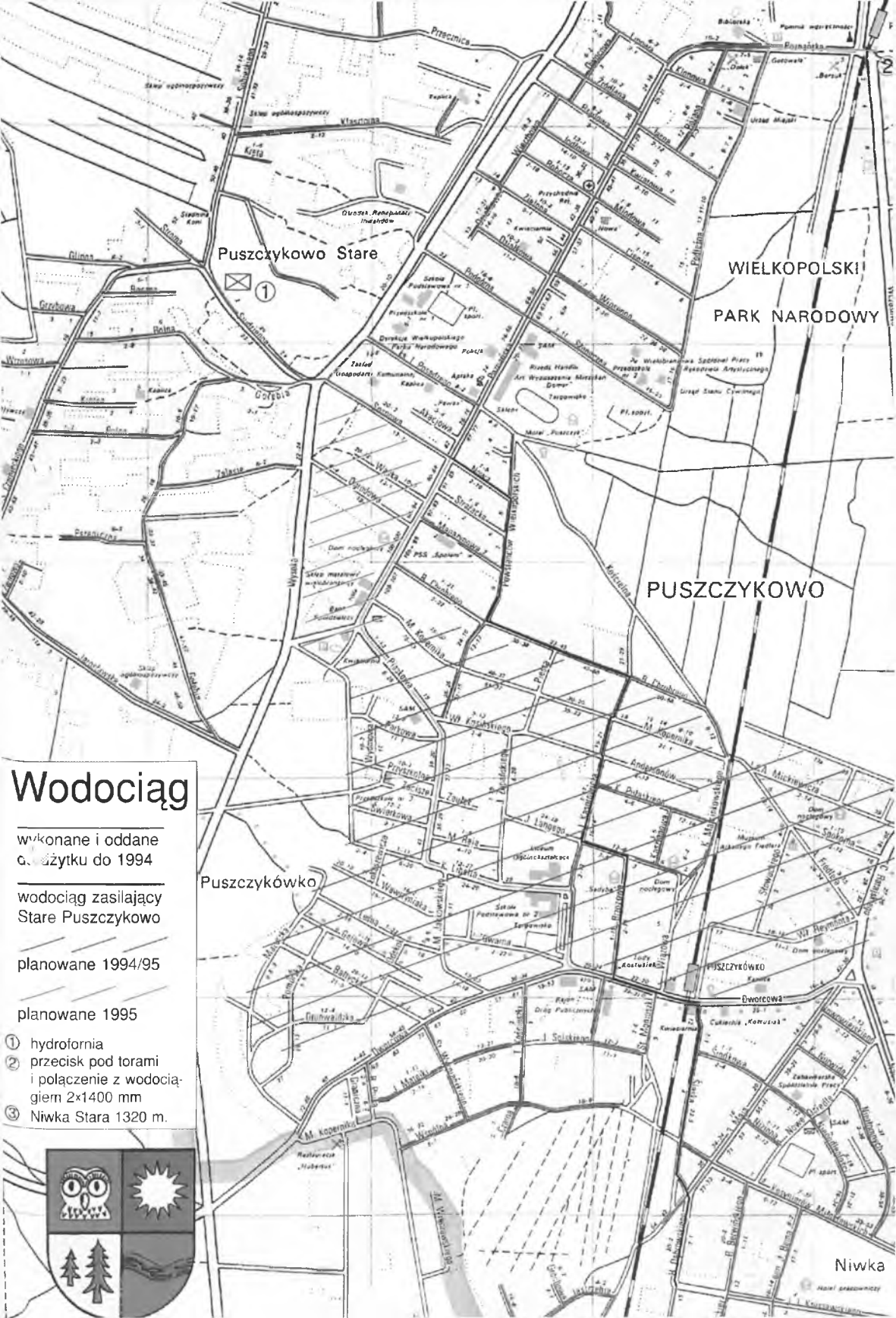
Interesni kandidati:

- zainteresovani kandidati iz domena medicine;
- zainteresovani kandidati iz domena zdravstva i zdravstvenog osiguranja;
- stručnjaci;
- stručnjaci iz oblasti zdravstva;
- stručnjaci iz oblasti zdravstva i zdravstvenog osiguranja.

Prilozi: lista kandidata i lista radnih mesta u visokom obrazovanju.

Lista kandidata i lista radnih mesta u visokom obrazovanju dostupna je na sledećem linku: [http://www.moe.gov.rs](#)

Ministarstvo obrazovanja i nauke Republike Srbije, u saradnji sa Ministarstvom zdravlja Republike Srbije, poziva na konkurs za izbor kandidata za nastavničko-istraživačke radne mesta u visokom obrazovanju.

Wodociąg

wykonane i oddane
do użytku do 1994

wodociąg zasilający
Stare Puszczkowo

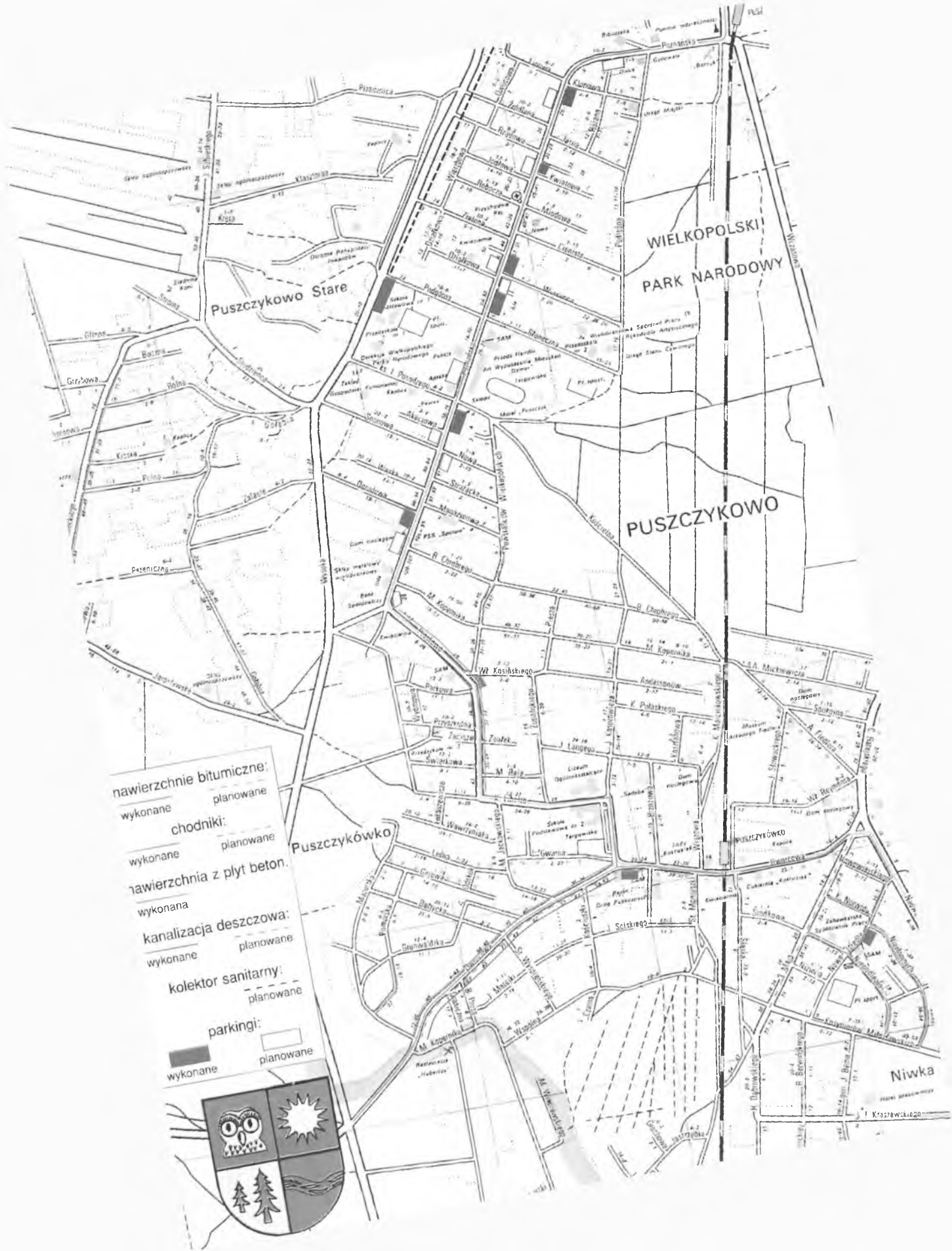
planowane 1994/95

planowane 1995

- ① hydrofornia
- ② przecisk pod torami
i połączenie z wodocią-
giem 2x1400 mm
- ③ Nivka Stara 1320 m.

Niwka

- nawierzchnie bitumiczne:
 - wykonane
 - planowane
- chodniki:
 - wykonane
 - planowane
- nawierzchnia z płyt beton.
 - wykonana
- kanalizacja deszczowa:
 - wykonane
 - planowane
- kolector sanitarny:
 - planowane
- parkingi:
 - wykonane
 - planowane

